

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 141. Num Principes Christiani subjectos sibi Judæos, Saracenos,
aliósque infideles cogere possint ad fidem vel baptismum, aut eorum
infantes iisdem invitis curare baptizari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

2. Resp. Ad secundum: Neque Judæorum, aliorumque infidelium infantes, usum rationis necdum adepti parentibus invitis baptizari possunt, licet tum propter periculum, ne, cum ad usum rationis pervenerint, à parentibus inducantur ad fidem, quam ignorantes susceperunt, relinquendam, tum quia id repugnat justitiæ naturali, dum filius ante usum rationis sit sub potestate & cura parentum, quibus proinde invitis non subtrahendus, ita cum D. Tho. 2. 2. q. 10. a. ult. Marq. l. c. p. 3. c. 8. Valq. in 3. part. Tom. 1. d. 155. Suar. Tom. 3. d. 25. f. 3. Ricciull. l. c. c. 32. n. 2. Abb. Felin. Socin. & immensa turba DD. quos citat & sequitur Barb. in c. sicut Judæi. n. 3. contra Archid. Gemin. Jo. And. Angel. Scotum in 4. dist. 4. 9. pluresque alios apud Reiffenst. b. t. n. 53. & communem Scotistarum, quorum rationes fusè deductas in contrarium, vide apud Reiffenst. l. c. & n. seq. limitanda tamen etiam responsi. nostra pro variis casibus, v. g. in articulo mortis, etiam præsentibus & reclamantibus Parentibus; cum tunc cesset periculum perversionis, & injuriæ Baptismi: Item dum separati à Parentibus, v. g. aut à Christianis iusto bello captis, quibus restitui non debent, aut possunt; Item si unus Parentum altero dissentiente in Baptismum infantis consentit; siquidem tum Parentis consentientis voluntas justior in favorem prolis præferenda.

Quest. 142. An & qualiter Judæi habitum distinctum à Christianis ferre teneantur, & ritus suos servare permittantur.

1. Resp. Ad primum juxta jus commune, ut Judæi utriusque sexus in omni Christianorum Provincia, & omni tempore qualitate habitus publicè ab aliis populis distinguantur, statutum est, in c. nonnullis h. t. additâ ratione: ne ex velamine erroris damnatæ commixtiones, aut alia perversionis pericula eveniant. Sanxit hoc idem pro Regno Neapolitano in pragmatica sua, quæ incipit: *Et quia perfidorum*. Carolus V. item Paulus IV. in constit. sua 3. quæ incipit: *Romanus Pontifex*, verum hoc ipsum non ubique servatur in Germania, ut passim videmus ante oculos. Posse etiam in locis aliis à Pontifice concedi privilegium de non deferendo tali signo distinctivo, extra dubium est, de quo vide Barbos. in c. nonnullis. h. t. n. 2.

2. Resp. Ad secundum: Permittitur Judæis, observare ritus suos, modò hi non tendant in contemptum, & opprobrium Christianæ fidei, Gl. in c. qui sincera, dist. 45. Bald. l. 1. conf. 316. vers. 8. Marant. de ord. Judæi. p. 3. n. 60. Ricciull. l. 1. L. 2. c. 18. & seq. Barb. in c. quia super. h. t. num. 3. juxta l. Judæos. c. de Judæis. unde etiam dicitur: c. nonnullis. h. t. nullus præsumat, bonas consuetudines Judæorum immutare, (seps est de malis, quæ cedunt in contumeliam Creatoris & Redemptoris) præsertim in festivitibus eorum, quæ iis more solito & antiquo celebrare permittuntur. cit. c. qui sincera. cujus permissionis iis ab Ecclesia factæ, hanc quoque rationem reddit D. Thom. 2. 2. 4. 10. a. 11. in corp. quia in illis ritibus olim præfigurabatur veritas Christianæ fidei, quam tenemus, & quasi in figura præteritâ representatur, quod credimus. Sicut è contra ritus aliorum infidelium, qui nihil veritatis aut utilitatis afferunt, non sunt tolerandi, nisi fortè nihil mali in se continentes tolerandi, ut paulatim ad fidem convertantur, ut cum D. Thom. l. c. Pirh. b. t. 14. in fine. Si verò etiam Judæi de-

prehendantur, fecisse aut commiscuisse aliquid in ritibus suis in ludibrium & contemptum Christianorum, nullatenus ferendi, privandique omni immunitate & privilegio, quo iis aliàs frui permissum, Marant. n. 61. quapropter etiam, quia consueverunt Judæi, vel maxime in diebus lamentationis, seu Dominicæ passionis blasphemare Christum, Christianis illudere, & in odium illorum alicubi illis diebus etiam ornatiores procedere, prohibitum illis per c. nonnullis h. t. in hebdomada sancta in publicum prodire, quin & per c. quia super his, die Veneris sancto clausas habere fenestras & ostia.

Quest. 143. Num liceat Judæis exercere usuras.

Resp. Id ipsis non licere de jure communi, Clar. l. 5. §. usura. n. 7. Curtius Jun. in l. ejus, qui in provincia. ff. si cert. petat. post. n. 1. & quod Judæi peccent tenerando dicens communem Theologorum & Canonistarum, Alex. de Nevo conf. 100. n. 1. adeò, ut Ecclesia non debeat nec possit hoc peccatum permittere nec tolerare, infligendo penam, neque propter aliquod malum vitandum, aut propter bonum aliquod inde sperandum, quod ipsum dicit Alex. n. 9. & 13. esse id ipsam sententiam Theologorum & Canonistarum, seque dolere malitiam DD. Christianorum, qui contra tam apertam veritatem sic contrarium consulerunt. Quod verò attinet consuetudinem, servatur contrarium, Et ubique etiam in terris Ecclesiæ tolerantur Judæi fœneratores, quamvis eam consuetudinem tanquam nutritivam peccati rectè improbet Alex. cit. n. 13. quod etiam ex eo confirmatur, quòd Judæus, qui in Judaismo exercuit usuras, conversus teneatur eas restituere.

Quest. 144. An & sub quibus pœnis prohibitum Christianis deferre arma, aliàsque merces Saracenis.

1. Resp. Primò: Variis tum Canonibus, puta c. ita quorundam. c. significavit. c. ad liberandam. h. t. Extrav. 1. eod. inter commun. Extrav. copiosus unic. Joan. XXII. h. t. & legibus civilibus, puta l. nemo. C. quæ res export. non deb. l. his. C. de pœnis. quin & l. cujusque. ff. ad Leg. Jul. Majestatis sancitum. ut cujus operâ hostes (videntur intelligi Saraceni) armis, equis, commeatu, pecunia, aliave re instruerentur, Majestatis læsæ crimine ac pœnis teneretur, tum specialibus Pontificum constitutionibus, ac præcipuè in Bulla cœnæ, sub gravissimarum pœnarum interminatione prohibetur Christianis quodcumque armorum, instrumentorum & materialium bellicorum genus ad bellum contra Christianos serviens, Saracenis vendere, & quovis modo subministrare, vel etiam, qui ea deferri permittunt, dum ratione officii id prohibere deberent, ut Azor. paulò post citand. n. 13. idque non tantum durante bello, seu dum actu est illis bellum contra Christianos, sed etiam tempore pacis, qui odio Christiani nominis censentur habitu gere bellum cum Christianis, Abb. in c. quod olim. h. t. n. 1. Barb. in c. ita quorundam. h. t. n. 8. Reiffenst. b. t. num. 31. Idem à potiore est de iis, qui tempore treugæ factæ, inter illos & Christianos deferunt ad illos arma similiaque prohibita, Azor. p. 1. l. 8. a. 23. q. 16. Pirh. b. t. n. 35. juxta c. significavit. §. illi quoque. h. t. cum, qui treugam iniit, non faciat pacem, sed solum ad certum tempus cessat à bello, & armistitium servat. c. 1. de treuga & pace. Excusantur autem deferentes arma ad Sara-